

مراقبتهای بیهوشی در بیماران موکوپلی ساکاریدوز

Anesthetic and Preoperative Care for the Child with Mucopolysaccharidoses

TAVASSOLI ALIREZA, M.D. Associate Professor of Surgery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

KARIMI MOJTABA, M.D. Associate Professor of Anesthesiologist, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad.

Abstract

Background: Mucopolysaccharidoses are inherited lysosomal storage diseases that result from the deficiency of specific enzymatic activities and the accumulation of partially degraded acid. Mucopolysaccharidoses lead to distortion of upper airway anatomy with difficult or impossible endotracheal intubation, infiltration of the cervical spine with odontoid hypoplasia placing these patients at risk for atlanto-axial subluxation and quadriplegia, as well as alterations in cardiorespiratory function.

Case report: A child with Mucopolysaccharidoses requiring general anesthetic care during umbilical hernia repair, presented; and anesthetic implications of the syndrome are reviewed.

Conclusion: General anesthesia and surgical operation can be safe with careful preoperative monitoring and knowledge of the problems.

Key words: Mucopolysaccharidoses ; Umbilical hernia, Preoperative care, Pediatrics.

حجیم راجعه قرار گرفته بود، سعی داریم نکات لازم را در برخورد با این بیماران یادآور شویم.

گزارش مورد Report the case

هادی - الف - ۱۴ - ساله وزن ۳۲ کیلوگرم قد ۱۰۲ سانتیمتر، هوشیار که مورد شناخته شده موکوپلی ساکاریدوز میباشد به علت درمان هرنی حجیم نافی راجعه مراجعه نموده است. (fig 1) فرزند ششم خانواده است. سایر فرزندان سالم میباشند، بیمار از ابتدای تولد عفونتها مکرر ریوی و تنگی نفس شبانه داشته است. از یک سالگی دچار کاهش بینای و شنوایی و در ۴ سالگی به علت هرنی نافی تحت عمل با بیهوشی قرار گرفته و بیداری بیمار یک ساعت تأخیر داشته است. هفته قبل بیمار به علت عود فتق مجددأ تحت بیهوشی قرار گرفته است ولی به علت اشکال در انتوپاسیون عمل انجام نشده و به تعویق افتاده است.

در معاینه علامت حیاتی:

RR = 20, BP = 85/50 mm Hg, HR = 90/min regular, T = 36.8°C دور سر ۵ و ۵۹ سانتیمتر، گردن خیلی کوتاه، زاویه extention خیلی محدود، زبان بیمار بزرگ و دفورمیتی در دندانها وجود داشت و در معاینه بالانگوکسکوبی $grad=3$ بود.

قرنیه بیمار حالت ابری تیره، قفسه سینه pectus carinatum، دندنهای بهن و در هر دوریه مختصر خشونت صداها شنیده میشود. سمع قلب در حد نرمال JVP طبیعی. در معاینه شکم، کبد و طحال قابل لمس و هرنی حجیم نافی در محل اسکار عمل قبلی با ابعاد 15×15 سانتیمتر دیده میشود. دفورمیتی و کنترکتور مفاصل و اندامهای نیز مشهود بود. در بررسی ECG تاکیکاردی سینوسی و ایسکمی متشر وجود داشت. فونکسیون تنفسی در حد ۴۰٪ کاهش ذخیره تنفسی را نشان میداد. CXR و آزمایشات پاراکلینیکی بیمار در حد قابل قبول بود.

در اتاق عمل کاتتر وریدی ۲۰ جهت تجویز مایعات و داروها جایگزین شد. فشار خون و درجه حرارت و ECG بیمار به طور مرتبت کنترل و SpO_2 به وسیله پالس اکسی متر بررسی گردید. بیهوشی بیمار بدون هیچ گونه سداتیو یا مخدرا با بی حسی موضعی لارنکس و تراشه inhalation anesthesia توسط اسپری لیدوکائین ۱۰٪ انجام شد. سپس N_2O در اکسیژن شروع شد تا بیمار عمیق شده و آنگاه به وسیله لوله تراشه با سایز مناسب انتوپاسیون نازال صورت گرفت، ادامه بیهوشی با هالوتان ۲/۵٪ و O_2 در اکسیژن به مدت یک ساعت ادامه یافت و ترشحات ریوی حین عمل ساکشن گردید بروون ده ادراری ۵۰ سی سی در ساعت بود. بعد از اتمام عمل بیمار به بخش مراقبتها ویژه (I.C.U) منتقل شد و پس از حدود ۱/۵ ساعت بیدار شده

عنوان مقاله:

مراقبتها و بیهوشی در بیماران موکوپلی ساکاریدوز

نویسنده‌گان:

دکتر علیرضا توسلی استادیار جراحی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
سمارستان قائم (عج) *

دکتر سید مجتبی کریمی استادیار بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
مشهد سماستن قائم (عج) **

* استادیار جراحی عمومی دانشگاه علوم پزشکی مشهد -
بیمارستان قائم (عج)

** استادیار بیهوشی و رانیماسیون دانشگاه علوم پزشکی مشهد -
بیمارستان قائم (عج)

مقدمه Introduction

بیماری موکوپلی ساکاریدوز یک گروه از اختلالات ارثی هستند که سبب تجمع و رسوب اسید موکوپلی ساکارید در بدن میشوند. علامت کلینیکی بیماریها مربوط به رسوب و تجمع آن در بافت‌های مخصوص است (۱ و ۲ و ۳) نقص آنزیم‌های لیزوزومی در تمام این بیماریها دیده میشود. تمام انواع موکوپلی ساکاریدوزها به وسیله اتوژومال مغلوب به ارث می‌رسند به جز (Hunter syndrome) که وابسته به جنس است (X-linked) (۱ و ۳). تشخیص بیماری براساس علامت کلینیکی بیماری، یافته‌های رادیولوژیک و دفع ادراری موکوپلی ساکارید از ادرار و همچنین نوع آنزیم لیزوزومی که در بیمار نقص دارد، میباشد. (۱ و ۲ و ۵) سیستم عصبی مرکزی در این بیماری ممکن است گرفتار شده و منجر به عقب ماندگی ذهنی پیشرفتی گردد. اصطلاح multiplex dysostosis به تغیرات و دفورمیتی‌های اسکلتی این بیماران میگویند که به طور واضح در رادیوگرافی رویت میشود.

در این بیماران به علت تجمع مولکولی ساکارید در زیان، نازوفارنکس و همچنین کوتاهی گردن و فک کوچک، محدود بودن حرکات گردنی، وجود بیماریهای قلبی، ریوی و... مشکلات زیادی در اعمال جراحی و بیهوشی دارند (۲ و ۴ و ۵). کنترل و مراقبت راه هوایی به خصوص این که احتمال کشش به نخاع گردنی و احتمال دررفتگی مهره در هنگام انتوپاسیون وجود دارد مهم است. یک مورد مورتالیتی در دنباله انتوپاسیون اندوتراکتال به علت قطع نخاع گردنی در یک کودک مبتلا به موکوپلی ساکارید نیز در گزارشات آمده است (۶). در این جا مضمون ارائه یک مورد از این نوع بیماری که تحت عمل ترمیم هرنی

در صورتی که آنومالی مهره‌های گردنی و ناپایداری در مهره‌ها و نیز اختلال عملکرد قلبی ریوی وجود داشته باشد که ریسک بیهوشی عمومی را افزایش دهد آنستری رژیونال و یا ترکیبی از هر دو روش مناسب می‌باشد (۱). در این بیماران به علت تجمع موکوبیلی ساکاریدها در زبان و بافت نازوفارنکس و همچنین گردن کوتاه، فک کوچک و محدود بودن حرکات گردنی، بهترین روش انتوپاسیون به صورت awake محدود بودن حرکات گردنی، بهترین روش انتوپاسیون ممکن است چون محدود بودن حرکات گردنی، بهترین روش انتوپاسیون به صورت awake یا پیدار است و در صورتی که از شل‌کننده عضلانی استفاده شود حتماً لارنگوسکوب فیروپتیک در دسترس باشد به علاوه انتوپاسیون دهانی بر انتوپاسیون نازال ارجح است چون ممکن است بیمار دچار خونریزی شدید بینی شود (۱).

Induction و maintenance بیهوشی وابسته به بیماری‌های زمینه‌ای و درگیری ارگانها دارد. مثلاً در صورت دفورمیتی قفسه سینه یا انسداد راههای هوایی فوقانی و مشکلات تنفسی باید اثرات دپرسیون تنفسی مخدوها را مورد توجه قرار داد یا در کاردیومیوپاتی و اشکالات قلبی دقیق در انتخاب دارو مهم است. ایزوفلوران به خاطر سمیت کبدی کمتر انتخاب خوبی در بیماران است (۱). در مورد انتخاب شل‌کننده‌های عضلانی نقص کبد را در کلیرانس داروها باید مد نظر داشت. در صورت

و در طی مدت ۳ ساعت هوشیاری کامل به دست آورد و از I.C.U مرخص گردید.

بحث Discussion

بیماران مبتلا به موکوبیلی ساکاریدوز ممکن است نیاز به اعمال جراحی خاصی پیدا کنند. جراحی اغلب جهت ترمیم فتق نافی یا معبنی انجام می‌شود (۱) تونیلکتومی و اصلاح مالفورماتیون فک نیز از سایر جراحی‌های شایع این بیماران می‌باشد (۷). مهمترین نکته در بررسی و اداره بیماران جهت بیهوشی، ارزیابی قبل از عمل تمام سیستمهای بدن می‌باشد. زیرا اختلال عملکرد کبدی ریوی و بیماری‌های دریچه‌ای و عروق کرونر در بیماران شایع است. همچنین بیماری انسدادی ریه همراه با نقص دیفیوزیون به علت افیلتر اسیون موکوبیلی ساکارید در پارانشیم ریه ممکن است وجود داشته باشد (۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱) و مسئله مهم این که موکوبیلی ساکاریدوز از جمله بیماری‌هایی است که مبتلایان ممکن است انسداد مخفی و غیرآشکار راه هوایی (hidden obstruction) داشته باشند (۹). در یک گزارش در ۲۱ بیمار از ۲۰ بیمار مبتلا به موکوبیلی ساکارید درجاتی از ابتلاء ریوی وجود داشته است و پیشنهاد به انجام اسپیرومتری (تستهای عملکرد ریوی) در این بیماران داده شده است (۱۱).

در این بیماران به علت پرکاری طحال و جایگزین شدن مغز استخوان و کبد توسط موکوبیلی ساکاریدها، احتمال آنمی، ترومبوسیتوپنی و اختلال انقدادی وجود دارد لذا بررسی بیماران از این نظر امری عاقله است.

در همه بیماران بایستی رادیوگرافی در وضعیت flexion-extension از مسهره‌های گردنی انجام گردد (۸). همچنین به خاطر شیوع هیپولازی زائده ادونتوئید (Odontoid process Hypoplasia) و درفتگی مهره اطلس و آکسیس (Atlanto axial subluxation) ستون فقران گردنی توصیه شده و ارزیابی قبل از عمل بیماران و توجه به وضعیتها ذکر شده ضروری می‌باشد. تاروش بیهوشی براساس این تقاض تنظیم گردد.

به طور کلی بیهوشی عمومی بر بیهوشی موضعی ارجح است (۱). چون اولاً بیماران در سنین پایینی هستند و عقب‌ماندگی ذهنی دارند. لذا همکاری لازم را ندارند. ثانیاً در خیلی از موارد بیماری عصبی پیشرونده دارند (مخصوصاً میلوپاتی) که ممکن است در آینده مشکلات عصبی خود را به عارضه آنستری رژیونال نسبت دهند. ثالثاً اختلالات آناتومیک و دفورمیتی‌های ستون فقرات در بیماران شایع است (۱) ولی

از فیزیوتراپی ریه و راه اندازی هرچه سریعتر بیماران می باشد. همچنین تشخیص زودرس و درمان صحیح عوارض ریوی در صورت وجود لازم است که انجام گردد (۸).

صرف نظر از مشکلات بیهوشی، عمل جراحی در این بیماران با مشکلات چندانی رو به رو نیست. البته جراح ممکن است در جراحیهای گردن و نازوفارنکس (مثالاً لوژمربداری) به علت اشکالات در سیستم قفرات گردنی دچار محدودیتهایی باشد (۷). دکتر نایاک در مقاله‌ای ضمن بررسی این مشکل پیشنهاد جراحی لوزه با آندوسکوپی را در این بیماران مطرح کرده است (۷) و به طورکلی بیهوشی در عمل جراحی موکوبلی ساکاریدوز در صورت مونیتورینگ کامل و آشنایی به مشکلات این بیماران می‌تواند بدون خطر به انجام برسد.

نیاز به خون حین عمل جراحی جهت جلوگیری از اثرات تجمیعی سیترات، بهتر است خون آهسته برفوبیون گردد. به طورکلی در صورتی که در گیری ریوی نداشته باشیم یا این که خفیف باشد بهترین روش بیهوشی، ترکیب ایزوکلوران و O₂N در اکسیژن همراه با اپیوئید است (۱). بیماران حین عمل باید به طور کامل از نظر فشار خون، درجه حرارت، دفع ادراری، فشار گازهای خونی و نوار قلب کنترل گرددند و از هیپوکسی جداً بایستی خودداری گردد. ریکاوری در این بیماران طولانی تر از افراد نرمال است و معمولاً به علت متابولیسم آهسته داروها، هیپوکسی و همچنین بیماری زمینه‌ای که سبب انفلتراسیون موکوبلی ساکاریدها در مغز می‌شوند بیداری تأخیری وجود دارد. ملاحظات پس از عمل نیز شامل ونتیلاسیون مکانیکال در صورت لزوم و استفاده آزادانه

خلاصه

موکوبلی ساکاریدوزها یک گروه نادر از بیماریهای فامیلی نسج همبندی هستند که به علت نقص آنزیماتیک ایجاد می‌گردند و باعث تجمع اسید موکوبلی ساکارید در نسوج از جمله مغز، ریه، پوست، قلب، کبد و طحال و تراکنوبرونژیال می‌گردند. لذا بیهوشی و انتوباسیون در این بیماران ممکن است دچار مشکلاتی شود.

در این مقاله بیماری که مبتلا به موکوبلی ساکاریدوز و هرنی وسیع نافی بود، و با مراقبتها لازم تحت بیهوشی عمومی عمل جراحی شده بود، گزارش گردید و نکات مهم و مراقبتها لازم در هنگام بیهوشی و جراحی مورد بحث قرار گرفت.

به طورکلی بیهوشی و عمل جراحی موکوبلی ساکاریدوز در صورت مونیتورینگ کامل و آشنایی به مشکلات این بیماران می‌تواند بدون خطر به انجام برسد.

References

- 1) Robert K. Stoelting, Stephen F.Dierdorf: Anesthesia and co-existing disease. 1984(326-27).
- 2) Yoskowitch-A, tewfik-Tl: Acute airway obstruction in hunter syndrome. Int-j-pediatr-otorhinolaryngol. 1998 Aug 10; 44(3):273-8.
- 3) Ramdy N. rosier mucopolysaccharidoses. Schwartz, Shires, Spencer Principles of Surgery McGraw-Hill,inc. 6th Ed (1999) 1898-99.
- 4) H.T. Bassyouni, H.H. Affifi, M.K. El-Awadi and N.A. Meguid: Mucopolysaccharidosis type I: clinical and biochemical study. eastern mediterranean health journal, 2000; 6, 359-366.
- 5) L.J. Hans Hoeve, Paul A. van der Eerden: Pitfalls in preoperative management of acquired laryngeal stenosis. The problem of the hidden obstruction in the Airway. International Journal of Pediatric Otorhinolaryngology 64(2002) 29-33.
- 6) Brighton P, Craig J: Atlanto-axial subluxation in the Morquio syndrome. J Bone Joint Surg 1973; 55:478-81.
- 7) Nayak Dr; Balakrishnan R; Endoscopic adenoidectomy in a case of Scheie syndrome. Nt j pediatr otorhinolaryngol, 19998 jul 10 44(2): 177-81.
- 8) Joseph D. Tobias, MD Anesthetic care for the Child with Morquio Syndrome: General versus Regional Anesthesia J. Clin. Anesth., vol. 11, May 1999.
- 9) James H. Diaz, MD, MHA; Kumar G. Belani, MBBS, MS: Prooperative Management of Children with Mucopolysaccharidoses. Anesthesia and Analgesia 1993; 77: 1261-70.
- 10) Walkder RWM, Darowski M, Morris P, Wraith JE: Anaesthesia and Mucopolysaccharidoses. A review of airway problems in children. Anaesthesia 1994; 49: 1078-84.
- 11) Semenza GL, Pyeritz RE: Respiratory complications of mucopolysaccharide storage disorders. Medicine 1988; 67: 209-19.